

Hepr. 4:11 – Ettei kukaan lankeaisi

Hebrews 4:11 – So That No One May Fall

by Gary Ritter, November 7, 2021

Gary W. Ritter

Jumala haluaa, että me emme pelastu vain nipin napin, vaan että me olemme innokkaita Hänen hyväkseen. Ongelma siinä, että jollakin on vaikeuksia pysyä pelastuksessaan, voi tarkoittaa, ettei hän ole pelastunut alunperinkään.

On kiistelty, pelastuivatko 40 vuotta erämaassa vaeltaneet israelilaiset lopulta vai eivät. Toisin sanoen, saiko heidän Egyptistä vapautumisensa Jumalan valmistamaan heille taivaspaikan heidän kuoltuaan? Menikö tuo ensimmäinen sukupolvi helvettiin sen lisäksi, että joutui kuolemaan erämaassa, koska ei uskonut Jumalan lupauksiin?

Kummankin loppusijoituspaikan puolesta voidaan esittää hyviä perusteluja tälle valitulle ryhmälle. Varmasti mahdollisuus, että nämä israelilaiset eivät päässeet Jumalan läsnäoloon kuolemansa jälkeen, saisi meidät tänä päivänä ainakin pysähtymään ja miettimään. Jumalahan antoi Egyptistä karkotetuille profeetta Mooseksen, joka osoitti tien paljon fyysistä vapautusta suurempaan vapautukseen. He olivat kuitenkin täynnä epäuskoa. Siitä huolimatta, armahtiko Jahve heitä, vaikka saikin heidät kaikki hukkumaan Pyhän Maansa ulkopuolella?

Heprealaiskirjeen kirjoittaja näyttää olevan siinä leirissä, joka sanoo, etteivät he saaneet lopullista pelastusta. He olivat paaduttaneet sydämensä - ei koskaan hyvä merkki. Näemme jakeissa Hepr. 3:11-12 varoituksen:

“...ja niin minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse minun lepoon'. Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta.”

Jos jollakin on *paha, epäuskoinen sydän* ja jos hän luopuu, toisin sanoen lähtee uskosta,

pääseekö hän Jumalan asuinpaikkaan? Ei näytä siltä.

Tätä silmällä pitäen teksti varoittaa uskovina pidettyjä - kirjehän on kirjoitettu juutalaisille, jotka ovat tunnustaneet Jeesuksen Kristuksen Vapahtajakseen - miettimään, ovatko he uskossa vai eivät.

Hepr. 4:1 sanoo:

Varokaamme siis, koska lupaus päästä hänen lepoonsa vielä pysyy varmana, ettei vain havaittaisi kenenkään teistä jääneen taipaleelle.

Lepo on tuo luvattu paikka Jumalan läsnäolossa. Kirjoittaja kehottaa lukijoitaan pelkäämään, toisin sanoen pelkäämään, etteivät jäisi taipaleelle, eli että eivät pääsisikään tuohon paikkaan. Mikä aiheuttaa pelottavan mahdollisuuden? Hepr. 4:6 kertoo meille:

Koska siis varmana pysyy, että muutamat pääsevät siihen, ja ne, joille hyvä sanoma ensin julistettiin, eivät päässeet siihen tottelemattomuuden tähden...

Ongelmia aiheuttaa tottelemattomuus uskossa sen jälkeen, kun on saanut hyvän uutisen. Tämä tuo mieleen Matteuksen 13. luvun vertauksen kylväjästä. Varmasti se, joka kuulee sanan siten, että paholainen pääsee sieppaamaan sen pois, ei ole pelastunut. Näyttää, että henkilö, jolla ei ole juurta ja kokiessaan elämän koettelemuksia luopuu uskosta, ei myöskään näe taivasten valtakuntaa. Entä se, jossa Sana tukehtuu ja hän jää hedelmättömäksi? Ehkä tämä henkilö on samanlainen kuin Heprealaiskirjeessä kuvattu. Hän on vastaanottanut Hyvän Uutisen. Kuinka paljon tukehtumista nuo orjantappurot ovat aiheuttaneet? Niinkö paljon, että mahdollinen valo hänen sisällään on pimentynyt tottelemattomuuden vuoksi? Tässä varmasti on tilanne, jossa henkilö on pelastunut, mutta on vain hedelmätön, eli voi päästä taivaaseen ohuen langan varassa. Missä on raja?

Orjantappuroista puheen ollen, tämä on mielestäni piikikäs ja epämiellyttävä kysymys.

Todellisuudessa kenenkään ei kuitenkaan tarvitse tasapainoilla tällä jyrkän teellä, jos otamme sydämellemme sen, mitä Hepr. 4:11 kehottaa:

Ahkerokaamme siis päästä siihen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä.

Jos me ahkerasti ja innokkaasti asetumme etsimään Jumalaa Hänen Poikansa kautta, niin kenenkään ei tarvitse olla huolissaan. Miksi? No, kun Herra tuntee jokaisen sydämemme aikomuksen. Se on ilmoitettu, aivan kuten Hepr. 4:12 julistaa:

Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija.

Tämä on uskon ja pelastuksen perimmäinen testi. Missä me seisomme sydämessämme? Jos olemme uskovassa uskollisuudessamme Jumalan puolella, miksi meidän pitäisi olla lainkaan huolissamme tulevaisuudestamme ja ikuisuudesta Hänen kanssaan?

Jos joku on kuitenkin epävarma, ei kuuma eikä kylmä, Jumala sanoo, että nouse pois ja tee valinta, muuten hän sylkee sinut ulos suustaan (Ilm. 3:16). Se ei ole turvallinen paikka olla.

Ja niinpä mitä meidän pitäisi tehdä? Hepr. 4:14 tekee sen selväksi:

... pitäkäämme kiinni tunnustuksesta.